

1 אֱלֹא אִיכָא לְמִיפְרָךְ הָכִי וְאִיכָא לְמִיפְרָךְ הָכִי, כלומר, יש לדון קל
2 וחומר אחד ולהניח שאר הדינים כסתימת הכתובים, וכמו כן יש לדון
3 קל וחומר אחר ולהניח שאר הדינים כסתימת הכתובים, ואין אנו
4 יודעים איזה קל וחומר לדרוש, ולכן בל קרא וקרא תיקו בדוכתיה
5 – כל אחד מהדינים ישאר במקומו כסתימתו, וכשהותרה אנינות
6 לכהן גדול בין בקרבן יחיד ובין בקרבן ציבור הותרה, וכשנאסרה
7 להדיט בין בקרבן יחיד ובין בקרבן ציבור נאסרה, וכשהותרה טומאה
8 בקרבן ציבור אף לכהן הדיט הותרה, וכשנאסרה בקרבן יחיד אף
9 לכהן גדול נאסרה, ולא נלמד קל וחומר כלל לשנות דינו של אחד
10 מהם.

11 שנינו במשנה בין הפוסלים קבלת הדם: מְבֹבֵל יום – טמא שטבל
12 ועדיין לא העריב שמשו.

13 מבררת הגמרא: מְבֹבֵל. משיבה הגמרא: דְתֵנְיָא, רְבִי סִימְאִי אֹמְרִי,
14 רְמֵי לְמְבֹבֵל יוֹם שְׁאֵם עֶבֶד חִילּוֹל מִיְנֵי, תְלִמּוּד לֹמְרֵי בְּפִרְשָׁה
15 הַעוֹסֶקֶת בְּאִזְהָרָה לְכַהֲנִים שֶׁלֹּא יִטְמְאוּ לְמַת שְׁאִינוּ קְרוּבִים (ויקרא כא ו),
16 'קְרוּשִׁים יְהִיוּ לְאַלְהֵיהֶם' וממשיך הכתוב 'וְלֹא יִחְלְלוּ', והיינו שאם
17 לא ישמרו על קדושתם אלא יטמאו ויקריבו קרבנות בטומאה, הרי
18 הם מחללים את הקרבן. ואחת מהממדות שהתורה נדרשת בהם היא,
19 שפסוק שאינו נצרך לענין שנכתב בו, דורשים אותו לענין אחר, וגם
20 כאן אם אינו ענין לְמִטְמָא גמור שעבד שחילל, דְנִפְיָךְ מְהַכְתוּב (שם כב
21 א) דבר אל אהרן ואל בניו, וְיִנְזְרוּ מִקֹּדֶשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל' המזהיר את
22 הכהנים שלא יעבדו בטומאה, ומסיים הכתוב 'וְלֹא יִחְלְלוּ אֶת שֵׁם
23 קְדֹשִׁי וְגו', והיינו שאם לא ינזרו הרי הם מחללים הקרבן, תְּנַהוּ עֲנִיָּן
24 לְמְבֹבֵל יוֹם, שבא הכתוב ללמד שדינו כטמא לענין עבודה, ומוזהר
25 שלא לעבוד, ואם עבד חילל.

26 מקשה הגמרא: אִיכָא אם אינו ענין לְמִטְמָא תְּנַהוּ עֲנִיָּן לְכַהֲן קְרוּרָה
27 קְרָחָה – התולש שיער ראשו מחמת צערו על המת, וכן יש לומר
28 תנחו ענין לְמִשְׁחִית פֶּאֶת זָקֵן – לכהן המגלח זקנו בתער, ששני
29 איסורים אלו מוזכרים בפסוק שלפניו (שם כא ה), ונדרוש שהפסוק
30 שלאחריו בא לומר שאם עבר לכהן קרח קרחו, או השחית זקנו
31 פסול לעבודה, ואם עבד חילל.

32 מתרצת הגמרא: מְבֹבֵל יוֹם דְאֵם עֶבֶר וְעֶבֶד בְּעִבּוֹדַת הַקְּרַבְנוֹת עוֹנְשׁוֹ
33 בְּמִיתָה בְיַד שְׁמַיִם מְנָא לָךְ, הלא נתבאר במסכת סנהדרין (פא)
34 שהמקור הוא דְגָמֵר 'חִילּוֹל חִילּוֹל' בְּתִרְוּמָה – שלמדנו גזירה שזה
35 'חילול' האמור בפסוק 'קדושים יהיו' שאנו עוסקים בו, מ'חילול'
36 האמור בטמא וטבול יום שאכלו תרומה, שכשם שטמא וטבול יום
37 שאכלו תרומה עונשם במיתה בידי שמים, כך טבול יום שעבד
38 במקדש (שפסולו לעבודה נזכר בפסוק 'קדושים יהיו') עונשו במיתה
39 בידי שמים. ולכן אף שלא מפורש בכתוב 'קדושים יהיו' באיזה פסול
40 לעבודה עוסק, כיון שנתקבלה גזירה שזה 'חילול חילול' ללמוד את

41 עונשו של הפסול המוזכר בפסוק זה אם עבד, מעונשו של האוכל
42 תרומה בטומאה, מסתבר להעמיד את הפסוק במי שפסול לאכילת
43 תרומה, ועליו מלמדת הגזירה שזה מתרומה שעונשו במיתה, ולכן
44 דְפָסוּל בְּתִרְוּמָה – הפסול לאכילת תרומה, והיינו טבול יום, מְחִיל
45 עֲבוּדָה, וְלֹא פָסוּל בְּתִרְוּמָה, כגון קורח קרח ומשחית זקנו,
46 שמוותרים באכילת תרומה, לא מְחִיל עֲבוּדָה, שלא נכללו בפסוק
47 'קדושים יהיו'.

48 בברייתא שהובאה התבאר המקור בתורה לחילול עבודתם של טמא
49 ושל טבול יום, ולהלן (טז) דרשה הגמרא מפסוק את חילול עבודתו
50 של מחוסר כיפורים. רבה מבאר מדוע הוצרכה התורה לפרש חילול
51 בשלשום: אָמַר רְבֵה, לְמָה לִי דְקָתַב רְחֻמָּא חִילּוֹל עֲבוּדַתְּם שֶׁל
52 מְטָמָא וְמְבֹבֵל יוֹם וּמְחֹסְרֵי כִּיפּוּרִים, והלא היה די לכתוב אחד מהם
53 ונלמד ממנו האחרים במה מצינו. מבאר רבה, צְרִיכֵי, דְאִי פְתַב
54 רְחֻמָּא רַק חִילּוֹלוֹ שֶׁל מְטָמָא, אֵין לְלַמּוּד מִמֶּנּוּ טְבוּל יוֹם וּמְחֹסֵר
55 כִּיפּוּרִים, שמה לטמא שְׂבֵן מְטָמָא אחרים, ולכן חמור גם לענין חילול
56 עבודתו, מה שאין כן הם אינם מטמאים אחרים.

57 ואילו נכתב חילול רק בְּמְבֹבֵל יוֹם, מְחֹסְרֵי כִּיפּוּרִים לֹא אֶתִי מִיְנֵיהּ,
58 שמה לטבול יום שחמור שְׂבֵן פָּסוּל בְּתִרְוּמָה, מה שאין כן מחוסר
59 כיפורים מותר בתרומה.

60 ואילו נכתב חילול רק בְּמְחֹסְרֵי כִּיפּוּרִים, מְבֹבֵל יוֹם לֹא אֶתִי מִיְנֵיהּ,
61 שמה למחוסר כיפורים שְׂבֵן מְחֹסְרֵי כִּיפּוּרִים מְעַשֶׂה לטהרתו, והיינו הבאת
62 הקרבנות, מה שאין כן טבול יום אין מחוסר אלא שקיעת החמה,
63 הבאה מאליה.

64 מקשה הגמרא: אֵבֶן מְחֻדָּא לֹא אֶתִי – מפסול אחד אין ללמוד את
65 השני, אמנם קשה, תִּיתִי חֻדָּא מְתִירָה – שיהיו כתובים רק שנים
66 מהפסולים, ונלמד חילולו של הנותר משנים האחרים.

67 הגמרא מבררת את הקושיא: בְּהִי – באיזה מהם לא לְכַתּוּב רְחֻמָּא,
68 אם הכוונה היא שלא לְכַתּוּב חִילּוֹל בְּמְחֹסְרֵי כִּיפּוּרִים, וְתִיתִי מְחֻדָּא
69 – מטמא וטבול יום. הלא מה לְחֻדָּא שְׂבֵן פָּסוּלִים בְּתִרְוּמָה –
70 שאסורים באכילת תרומה, ולכן החמירה בהם התורה שיחללו
71 עבודתם, מה שאין כן מחוסר כיפורים מותר בתרומה.

72 אֱלֹא הקושיא היא, לֹא לְכַתּוּב רְחֻמָּא חִילּוֹל עֲבוּדָה בְּמְבֹבֵל יוֹם,
73 וְתִיתִי מְחֻדָּא – מטמא ומחוסר כיפורים, דְמֵאִי פְרַכְתְּ צַד הַשּׁוּה זֶה,
74 מַה לְחֻדָּא שְׂבֵן מְחֹסְרֵי כִּיפּוּרִים מְעַשֶׂה, שהטמא מחוסר טבילה, ומחוסר
75 כיפורים מחוסר הבאת הקרבנות, אין זו פירכא, שֶׁסוּף סוּף קְלִישָׁא
76 לָהּ (טוּמְאָתוֹן) [טוּמְאָתוֹן] – סוף סוף טומאתו של מחוסר כיפורים כבר
77 הוחלשה, שכבר טבל והעריב שמשו, ונחשב כאינו מחוסר מעשה
78 לטהרתו, אף שעדיין אסור בקדשים עד שיביא כפרתו. ואם כן מדוע
79 הוצרכה התורה לכתוב חילולו של טבול יום, והלא אפשר ללמוד
80 זאת מטמא ומחוסר כיפורים.

ב"ה. נוסח המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לשלוח לאנ"ש שי' בכל מרחבי תבל לקראת חג הגאולה י"ט כסלו ה'תשד"מ

"לשנה טובה בלימוד החסידות ודרכי' תכתבו ותחתמו,

כולל פעילות רבה בכל המבצעים ובכלל בתורה ובגמ"י ובתפלה וכל זה באופן דופרצת

ובמיוחד שהשנה הוא ביום דהוי' מלך גאות לבש, ערב שבת קודש ומנוחה שלימה,

וימין זכאין למהר קיום היעוד בספר נעים זמירות ישראל דוד מלכא משיחא: אלקים נצב (מלך)

בעדת קל. אתה נתחל בכל הגוים, בגאולה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

מנחם שניאורסאהן"

34 הַתּוֹרָה בּוֹלְגָה הוֹתֵרָה בַּפְּסוּק זֶה, וְאֵף טוֹמְאֵת זֶה, וְלֹכֵן זֶה טָבוֹל יוֹם
 35 כִּשֶׁר לַעֲבוּדַת פְּרֵה אֲדוּמָה, אֵף שֶׁהוּא מַחוּסֵר כִּיפּוּרִים, וְכֹל שֶׁכֵּן
 36 שִׁכְשֵׁר אַחֵר הָעֵרֵב שִׁמֵשׁ קוֹדֵם הַבַּת קִרְבָּנוֹתָיו. וְיָמַר וְיִוֹסֵף הַבְּבֵלִין
 37 סָבֵר, רַק מִיּוֹמָאָה דְהֵךְ פְּרִשָׁה – טוֹמְאָה שִׁפְרָשָׁה זֶה עוֹסֵקת בָּהּ,
 38 הוֹתֵרָה, וְהֵינָּה טָבוֹל יוֹם מִטוֹמְאֵת מֵת, הַלֵּךְךָ (אוֹנֵן וְטָבוֹל יוֹם
 39 דַּטְמָא) (טָבוֹל יוֹם דְטוֹמְאֵת נִבְלָה, וְטָבוֹל יוֹם דְטְמָא) שְׂרָץ, דְקָרְלִי
 40 – שִׁקְלִים מִטָּבוֹל יוֹם שֶׁל טְמֵא מֵת, וְדוּמִים לֹא בִכֵּר שְׂאִין הַטוֹמְאָה
 41 יוֹצֵאת מְגוּפָם, אֵלֵא טוֹמְאָה חִיצוֹנִית הִיא, אֲתוֹ – נִלְמַדַת כִּשְׁרוֹתָם
 42 לַעֲבוּדַת פְּרֵה אֲדוּמָה, פְּקַל וְחֹמֶר מִטָּבוֹל יוֹם דְמֵת, אֲבָל מַחוּסֵר
 43 כְּפּוּרִים דְזָב, דְחִמִּיר טְמֵא מֵת שֵׁכֵן מִיּוֹמָאָה יוֹצֵאָה עֲלָיו מְגוּפֵוּ, מֵה
 44 שְׂאִין כֵּן טְמֵא מֵת, טוֹמְאֵתוֹ חִיצוֹנִית עַל יְדֵי מְגַעוּ בַּמֵּת, לֹא הוֹכֵשֶׁר
 45 לַעֲבוּדַת הַפְּרָה.
 46 שְׂנִינָה בַּמִּשְׁנָה בֵּין הַפּוֹסְלִים קִבְּלַת הַדָּם: מַחוּסֵר בְּגֵדִים.
 47 מִבְּרַת הַגְּמָרָא: מְנַלְן. מְשִׁיבָה הַגְּמָרָא: אֲמַר רַבִּי אֲבָהוּ אֲמַר רַבִּי
 48 יוֹחָנָן, וְיָמַזוּ בָּהּ מְשִׁמְיָה – וַיֵּשׁ שְׂמֵבִיאִים שְׁמוּעָה זֶה מִשְׁמוּ דְרַבִּי
 49 אֲלֶעָזָר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, דְאֲמַר קְרָא בַּמִּצְוֹת בְּגַדֵי הַכְּהוֹנָה (שְׁמוֹת כֵּט ח–ט)
 50 יָצֵאת בְּגֵיז תִּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתֶּם בְּתַנְתָּ, וְהִנְרַת אֶתְם אֲכַנְט אֲהָרָן וּבְנָיו,
 51 וְחִבְשֵׁת לָהֶם מְנַבְעֵת, וְהִיִּתְהָ לָהֶם בְּהִנְהָ לְחֻקַּת עוֹלָם, וַיֵּשׁ לַפְּרֵשׁ
 52 כּוֹוֹנַת הַכְּתוּב 'וְהִיִּתְהָ לָהֶם כְּהוֹנָה' שְׁלִבִישֵׁת הַבְּגָדִים הִיא הַגּוֹרַמַת
 53 כְּהוֹנָתָם, וְלֹכֵן פְּזִמְן שְׁבַנְדִּיהֶם עֲלֵיהֶם כְּהוֹנָתָם עֲלֵיהֶם, אִין בְּגֵדֵיהֶם
 54 עֲלֵיהֶם אִין כְּהוֹנָתָם עֲלֵיהֶם, אֵלֵא זֵרִים הֵם, זֵר מַחֲלַל עֲבוּדָתוֹ, כְּפִי
 55 שְׁנַתְבָּא לַעֲלִיל (טו).
 56 מִקְשָׁה הַגְּמָרָא: וְהָא מְהֵבָא נִפְקָא – וְכִי חִילוֹל עֲבוּדָתוֹ שֶׁל מַחוּסֵר
 57 בְּגָדִים נִלְמַד מִפְּסוּק זֶה, וְהֵלֵא מְהֵתָם נִפְקָא – מִלִּימוּד אַחֵר נִלְמַד,
 58 דְתַנְיָא, מְנִין לְשִׁתְּוֵי יִין – כְּהַנִּים שְׁתוֹ רַבִּיעִית יִין אֲסוּרִים
 59 בַּעֲבוּדָה, שְׂאָם עֵבֶד חִילָל, תִּלְמוּד לִזְמַר בְּאוֹהֲרַת ה' לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
 60 (וַיִּקְרָא י ט), 'וַיִּן וְשִׁכָר אֶל תִּשְׁתֵּי וְגו' אֲתָה וּבְגִיף אֲתָךְ בְּבָאָכֶם אֶל אֶהֱל
 61 מוֹעֵד, וְלֹא תִמְתּוּ, חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֵתֵיכֶם. וְנִאֲמַר בַּפְּסוּק שְׁלֵאֲחֲרִיו,
 62 'וְלִהְבִּדִיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל', וְכוֹוֹנַת הַכְּתוּב הִיא, שֶׁעֲבוּדָה שְׂאֵתָה
 63 עוֹבֵד בְּשִׁכְרוֹת הִיא 'חֹל', וַיֵּשׁ לְהַבְדִּיל בֵּינָה לְבֵין עֲבוּדָה כִּשְׁרָה
 64 שְׂהִיא 'קוֹדֶשׁ'.
 65 מִמְשִׁיבָה הַבְּרִייתָא: כֹּהֵן מַחוּסֵר בְּגֵדִים, וְכֵן כֹּהֵן שְׂלֵא רְחוּץ יָדָים
 66 וְרַגְלָיִם קוֹדֵם עֲבוּדָתוֹ, מְנִין שְׁמַחֲלָלִים עֲבוּדָתָם.

1 מְשִׁיבָה הַגְּמָרָא: רַבָּה שְׁפִירֵשׁ מִדּוּעַ נִצְרַכָּה הַתּוֹרָה לַפְּרֵשׁ חִילוֹל
 2 בְּשִׁלְשֵׁתָם קָסָבֵר מַחוּסֵר כְּפּוּרִים דְזָב בְּזָב דְמֵי – זֶה שְׁטָבֵל וְהָעֵרֵב
 3 שִׁמְשׁוּ, אֵלֵא שְׁעִדִין לֹא הִקְרִיב כִּפְרָתוֹ, לֹא הוֹקְלָשָׁה טוֹמְאָתוֹ כֹּלֵל
 4 לַעֲנִין קְדָשִׁים, וְהָרִי הוּא לַעֲנִינִים כּוֹב גְּמוּר, וְכֵאִילוֹ לֹא טָבֵל. וְלֹכֵן אִי
 5 אֲפֻשֶׁר לַלְמוּד חִילוֹלוֹ שֶׁל טָבוֹל יוֹם בְּמֵה הַצַּד מִטְּמֵא וּמַחוּסֵר
 6 כִּיפּוּרִים, שִׁישׁ לַפְּרוֹךְ, מֵה לְשִׁנְיָהם שְׁמַחוּסֵרִים מַעֲשֵׂה לְטַהֲרָתָם, מֵה
 7 שְׂאִין כֵּן טָבוֹל יוֹם, שְׂאִינוֹ חִסֵּר אֵלֵא שְׁקִיעַת הַשֶּׁמֶשׁ הַבֵּאָה מֵאִלְיָה.
 8 הַגְּמָרָא מִבְּרַת הָאֵם נַחֲלֵקוּ תַנְאִים בְּמַהוּת פְּסוּלוֹ שֶׁל מַחוּסֵר כִּיפּוּרִים
 9 לְקָדָשִׁים: (וּמַחוּסֵר) [לִימָא – הָאֵם נִאֲמַר, שְׁהַנִּידוֹן הָאֵם מַחוּסֵר]
 10 כְּפּוּרִים דְזָב בְּזָב דְמֵי, תַנְיָא הִיא, דְתַנְיָא, פְּרֵה אֲדוּמָה שְׁרַפְתָּה אוֹיִן
 11 – מִי שְׁמַת לֹא אַחַד מִקְרוּבֵי שְׁחִיבֵי לְהַתְאָבֵל עֲלֵיהֶם, וְכֵן אִם שְׂרַפָּה
 12 מַחוּסֵר כְּפּוּרִים, בְּשָׂרָה. יוֹסֵף תְּבַבְלִי חוֹלַק וְאוֹמֵר, אֲכֵן אִם שְׂרַפָּה
 13 אוֹיִן, בְּשָׂרָה, אֲבָל אִם שְׂרַפָּה מַחוּסֵר כְּפּוּרִים, פְּסוּלָה.
 14 הַגְּמָרָא מְנַסָּה לְתַלּוֹת הַמַּחֲלוקַת בְּנִידוֹן הָאֲמוּרָא: מֵאִי לֹא בְּהָא
 15 קְמִיפְלָגִי, מָר וְיִוֹסֵף הַבְּבֵלִין סָבֵר, מַחוּסֵר כְּפּוּרִים דְזָב בְּזָב דְמֵי,
 16 וְכִיּוֹן שְׂדִינָה כְּטְמֵא גְמוּר לַעֲנִין קְדָשִׁים, לֹכֵן פּוֹסֵל אֵת הַפְּרָה כִּשְׁם
 17 שְׁטְמֵא גְמוּר פּוֹסֵלָה, וְאִינוֹ דוּמָה לְטָבוֹל יוֹם שִׁכְשֵׁר לַפְּרָה. וְיָמַר
 18 וְתַנָּא קַמָּא סָבֵר, מַחוּסֵר כִּיפּוּרִים לֹא בְּזָב דְמֵי אֵף לַעֲנִין קְדָשִׁים,
 19 וְלֹכֵן כִּשֶׁר לַעֲבוּדַת פְּרֵה אֲדוּמָה, כִּשְׁם שְׁטָבוֹל יוֹם הוֹתֵר.
 20 דוּחָה הַגְּמָרָא: לֹא בִכֵּר נַחֲלֵקוּ, אֵלֵא דְבּוֹלִי עֲלֵמָא סוּבְרִים מַחוּסֵר
 21 כִּיפּוּרִים בְּזָב דְמֵי, וְחֹמֶר לַעֲנִין קְדָשִׁים יוֹתֵר מִטָּבוֹל יוֹם שְׂהִיָּה טְמֵא
 22 בְּטוֹמְאָה שְׂאִינָה מַחֲזִיבַת בַּכְּפָרָה, וְהֵבָא לַעֲנִין פְּרֵה אֲדוּמָה בְּהָא
 23 קְמִיפְלָגִי, דְבְּתֵיב בְּהוּזַת מִי הַחֲטָאֵת וְאִפֵּר הַפְּרָה הַמְעוּרָב בְּמִים
 24 חִיִּים עַל טְמֵא מֵת (בְּמִדְבַר יט ט), 'וְהָיָה הַמָּהָר עַל הַטְּמֵא בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 25 וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְגו', וְתִיבַת 'הַטְּהוֹר' מִיּוֹתֵרָתָה, שְׂהִרִי כִּבֵּר נִאֲמַר בַּפְּסוּק
 26 שְׁלַפְנִיו וְלָקַח אוֹזֹב וְטָבֵל בְּמִים אִישׁ טְהוֹר וְהָיָה, הָרִי שִׂאִישׁ טְהוֹר'
 27 הוּא הַמּוּזָה, וְהִיָּה דִי לְכַתּוּב בַּפְּסוּק שְׁלֵאֲחֲרֵיו 'וְהוּזָה עַל הַטְּמֵא', וְמֵה
 28 שְׁחוֹר הַכְּתוּב לְכַתּוּב 'הַטְּהוֹר', פִּירְשׁוּ חֲכָמִים, מְבַלְל – הַכְּתוּב בֵּא
 29 לְהַשְׁמִיעַ שְׂדִי בִכֵּר שֶׁהַמּוּזָה טְהוֹר בַּמִּקְצָת, אֵף שְׁעִדִין הוּא טְמֵא
 30 בַּמִּקְצָת, וְלִימָד עַל טָבוֹל יוֹם, שְׁנִקְרָא 'טְהוֹר' וְהֵינָּה לַעֲנִין חוֹלִין
 31 וּמַעֲשֵׂר שְׂנִי, שְׁבִשְׂרָה בְּפָרָה, אֵף שְׁלַעֲנִין שְׂאֵר קְדָשִׁים עִדִין נַחֲשֵׁב
 32 כְּטְמֵא וְאֲסוּר בָּהֶם. וְנַחֲלֵקוּ הַתַּנְאִים בְּבְרִיתָא הַנ' אִיזָה טָבוֹל יוֹם
 33 הוֹכֵשֶׁר בְּכַתּוּב זֶה, מָר וְתַנָּא קַמָּא סָבֵר, מִיּוֹמָאָה בַּמִּקְצָת דְבָל

**ב"ה. נוסח המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א
 לשלוח להמשתתפים בהפארבריינגענס בכפר חב"ד ועוד –
 לחג הגאולה י"ט כסלו, ה'תשד"מ**

"לכל המשתתפים בהפארבריינגענס ד"יט כסלו – שליט"א.

לחיים, לחיים ולברכה.

הי רצון מהשי"ת שבכל אחד ואחת יהי ויקויים פדה בשלום וגומר במילואו

ושיצליחו בעשיית הכלים לזה כביאור חז"ל בהכתוב שזהו העוסק בתורה (הנגלה והחסידות)

ובגמ"ח ובתפלה

וכל זה באופן שופרצת ומתחיל בהמבצעים ובכל המבצעים

ובמיוחד שהשנה הוא ביום דהוי' מלך גאות לבש, ערב שבת קודש ומנוחה שלימה,

וימין זכאין למהר קיום היעוד בספר נעים זמירות ישראל דוד מלכא משיחא: אלקים נצב (מלך)

בעדת קל, אתה תנחל בכל הגוים, בגאולה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

מנחם שניאורסאה"ן